

pagina tuturor sporturilor

RUGBY

Viforul - Dacia, conduce autoritar în cupă

Eri au avut loc pe diersele terenuri penultimile meciuri pentru desemnarea câștigătorului Cupei, pusă în joc de Directoratul de rugby.

În urma victoriei, obținută cu mare greutate în dauna C. F. R., Viforul Dacia conduce în clasament cu șanse mărite de-ași însuși Cupa, Feroviarilor au jucat excepțional de bine și numai ghiționul i-a privat de un meci noul, care ar fi oglindit exact valoarea adversarilor.

Lupta dintre Sportul-Studențesc și T. C. R. s'a tranșat printr-o victorie categorică a universitarilor. Victoria nu ne surprinde, dat fiind defecțiunile înalte în formația decanilor. Ceeace însă ne miră este scorul cu care a învins Sportul-Studențesc. Aceasta dovedește că tinerii universitari ne pregătesc mari surprize.

Stadiul-Român cu o echipă fanzistă a dispus ușor de tânăra formație victoristă. Suntem conștienți că Stadiul oarecând în celelalte partide s'a opună vechii lor formație. Bineînțeles dacă vor să facă în actuala competiție o figură demnă de renumele lor.

În general arbitrii meciurilor au avut o comportare bună, reușind să domine partidele respective.

Spectatorii au fost să nu lipsească de la deschiderea sezonului de primăvară, populând în număr mare arenele de rugby.

VIFORUL DACIA — C. F. R. 8-0 (0-0)

Formațiile echipelor:

Viforul Dacia: Jianu, Calistrat, N. Nicolau, G. Vasilescu, M. Nicolau (J. Comănescu), I. Nicolau, I. Comănescu (M. Nicolau), F. Covaci, V. Anastasiade, K. Kurzbaier, T. Kranz, Fabio, Naum. Scopilde și N. Grigorescu.

C. F. R.: Fl. Koerner, State, Zamfir I., Tenescu II, Antică, Popescu N., Clinciu, Gruia, Clinciu II, N. Ionescu, Bătu, Stănculescu, Tenescu I și Milica.

Pe arena din Șos. Ștefan cel Mare Viforul Dacia a reușit să învingă pe C. F. R. plătind astfel polia neachită din meciul de campionat.

Terenul Velodrom într-o stare perfectă și timpul rece au contribuit în egală măsură la desfășurarea unui joc destul de agreabil, dacă ținem cont de faptul că echipele sunt la primul meci din sezon.

Mărturisim sincer că nu ne-am așteptat să vedem un meci de înaltă factură tehnică, așa a și fost! S'a jucat în schimb cu ardore și meciul a de curs într-o notă de perfectă disciplină și regularitate sportivă.

Lipsa lui Gogu-Stefescu la C. F. R. a fost compensată de lipsa lui Traian

TANOVICIANU (TOR)

După 15 minute de joc galbenii deschid prin Anastasiade foarte frumos trei sferturile de la tușe însă Vasilescu lansează prost pe Nicu Nicolau.

C. F. R.-ul are o ocazie similară însă Nicolau salvează în extremă.

Urmează joc de înaintare în care se relevă Clinciu și Tăpu de la C. F. R. iar de la Viforul Dacia, Naum, Anastasiade și Covaci. Din păcate nici una din înaintări nu pot materializa vreo situație.

Prima mișcare se termină la egalitate, marcând o ușoară superioritate teritorială a C. F. R.-ului.

La reîncepere Viforul Dacia schimbă pe Comănescu la aripa și trec pe Marcu Nicolau în locul lui.

Galbenii se pun pe picioare și încearcă jocul deschis. Două deschideri ale lui Anastasiade sunt greșite de Vasilescu și Kranz. Zamfir intră frumos. Cocor urmărește, însă N. Nicolau îl oprește la timp.

Kranz face o gaură dar nu pasează la timp. În fine Marcu deschide frumos pe Ionel Nicolau care intră lansat pe gaură, pasează frumos lui Nicu care reîntrează însă N. Ionescu — în replica — intercepționează, Naum tolerează, ridică și pasează lui Marcu care dă lui Kranzbaier și Neamtu, intră în stil personal până la centru. Covaci transformă ușor.

La 5-0 C. F. R.-ul mai face un efort și pe un dribling lung ajung până în buturi unde Nicu Nicolau degajează în tușe. Clinciu joacă o tușe frumos însă

trei-sferturile nu pot fructifica fiind oprite.

Pe o obstrucție la tușe comisi de Clinciu, arbitru acordă loitură liberă pe care Covaci în zi bună o transformă. Scorul este 8-0.

C. F. R.-ul demoralizat se lasă dominat și Viforul Dacia desfășoară timp de 10 minute un joc foarte frumos totuși feroviarilor se apără frumos.

Jocul a fost agreabil, înuta jucătorilor fiind foarte sportivă.

S'au remarcat de la Viforul Dacia: K. Kurzbaier, Naum, Anastasiade, Covaci, Scopilde, Marcu Nicolau și Jianu. De la C. F. R.: Clinciu, Zamfir, Popescu N., Tenescu, Onțel și N. Ionescu și Tăpu.

D. Vincenzo Fanella, foarte autoritar și uneori fantezist în decizii. Toți de o corectitudine exemplară.

SPORTUL STUDENȚESC — T. C. R. 11-0 (0-0)

După un mi-timp de rezistență aprigă, verzi au trebuit să părăsască terenul învinși. Era logic ca avântul tineresc al universitarilor să triumfe de rutina veteranilor. Cluburile care se ocupă de categoriile inferioare, reușesc să aibe întotdeauna înlocuitori în cazul când titularii lipsesc. Este cazul Sportului Studențesc și meritul îi revine d-lui I. Popovici.

T. C. R. a trecut printr-o criză acută materială. Prin sprijinul d-lui N. Christovely și prin activitatea meritorie a d-lui Manole Filitti, clubul decan va reuși să continue o activitate glorioasă în trecut și să sperăm și în viitor.

D. Camil Ion lipsind, cluburile de comun acord au ales arbitru pe d. I. Manoliu, căruia i s'au prezentat următoarele formații:

SPORTUL STUDENȚESC
I. Ionescu-Găgănel (I), Cosmănescu, Dănilă, Damian, Riegler (%), D. Iovănescu-Diamandy (%), Popovici, Diaconu, Sadoveanu I., Cameanu, Macarovici, Păcălăbescu, Adam, Costescu.

T. C. R.
Moldoveanu (I), Popovici, Marinescu, Ghica, Andrieș (%), Popa N., Parasuc (%), Filotti, Caralul, Popescu, Mateescu, Burlescu, Marțu, Tanase, Many.

În primul half-time, jocul este egal echipele reușind să domine pe scurt timp. Gămezile sunt echilibrate, balonul fiind transmis trei-sferturilor mai repede însă la negrii decât la verzi. În aceste condiții atacul acestora este ușor blocat de adversari.

La tușă, tenismănuși reușesc cu greu să împiedice jocul inteligent al lui Costescu, Diaconu, Macarovici, cari deschid din plin pe trei-sferturi.

Deschiderile sunt spectaculoase dar destul de ineficace deoarece, nu aduc un câștig de teren. Această se produce numai pe indolența amora dintr-o jucătorii, verzi, neputi la puiet cu antrenamentul.

Câteva atacuri ale lui Damian, Dănilă, Cosmănescu de o parte și Popa, Marinescu, Ghica pe de alta nu aduc deschiderea scorului.

În half-time-ul al doilea, Universitari încep să înghebeze atacarii mai bune. Dintr-o neatenție la tușă a tenismănușilor, Păcălăbescu marchează o încercare în centru transformată de Diaconu.

Reacțiunea verilor deși energică, n'are continuitate. Marinescu și Filotti pătrund frumos, însă sunt prinși din urmă.

Sportul Studențesc mai reușește 3 puncte dintr-o penalizare.

Decanii nu mai pot susține tempo-ul impus de Universitari. Lipsa de antrenament și bătrânețea amora își spun cuvântul, în timp ce tânăra speranță a alb-negrilor Dănilă reușește pătrundere spectaculoasă. În urma unei șarje corecte, Riegler marchează în colț cu tot placajul lui Andrieș II.

Jocul a mulțumit pe spectatori deoarece ambele echipe au încercat pătrunderi prin liniile de atac. Dacă Universitarii pot fi mulțumiți de victorie, decanii trebuie să se consoleze prin faptul că deși lipsiți de câțiva titulari, au reușit o partidă mulțumitoare pentru început de sezon, neccedând decât la două încercări de diferență.

Am remarcat de la învingători pe: Costescu foarte bun la tușă, Diaconu activ în joc deschis, Păcălăbescu masiv dar pe balon tot timpul, Damian foarte agresiv și în special Ionescu-Găgănel care a reușit o partidă strălucită.

Dela T.C.R. au depus o activitate deosebită Manj și Burlescu la înaintare, iar în liniile din urmă: Popa și Ghica.

Moldoveanu la fund, în ascensiune de formă. Arbitrajul d-lui I. Manoliu mulțumitor.

G. O. T.

STADIUL ROMÂN-VICTORIA 18-3 (13-0)

Pe arena de lângă Strand s'a disputat cel de al treilea meci al cupei între Victoria și Stadiul-Român. Stadiștii deși au prezentat o formație fantezistă cu Vardala pilier, Belu taloneur și Gheorgheade linia II-a, — au învins ușor echipa con-

ducă de d. I. C. Petrescu.

Matchul în sine a fost frumos, în special în prima repriza când au fost o serie de șarje spectaculoase pe trei-sferturi. În repriza două jocul a pierdut din spectaculozitate în primul rând datorită Stadiului care a slăbit alura și în al doilea rând datorită ambelor echipe care au prestat un joc confuz pe înaintare.

S'au remarcat de la Stadiul Român: Argeșiu, Blasek și C. Munteanu.

Dela Victoria ne-a plăcut Domnescu. Arbitrajul d-lui Herek, autoritar și extrem de corect.

SPORTUL STUDENȚESC II — TENNIS CLUB ROMÂN II 6-0 (3-0)

Sub arbitrajul meritos al d-lui I. Ionescu, tinerile speranțe ale clubului decan au înfruntat pe Universitari.

Deși cu echipa incompletă, alb-negrii au reușit o victorie bine meritată deoarece frații Ionescu, Teodorescu și E. Georgescu au luat meciul în serios.

Verzi se pun întotdeauna, cu înțelegere la puiet cu antrenamentul și cu formarea echipelor. Au făcut modificări în formație, ceeace a produs o lipsă de coeziune de cari au profitat adversarii pentru ai învinge.

Victoria Universitarilor se datorește unei bune concepții de joc, dar și jocului lui E. Georgescu jucător la categoria onoare, care a marcat, ambele încercări.

La T.C.R. s'au remarcat: Frățilă, Gheorghiu, Teodorescu și Chișu. La Sportul Studențesc: frații Ionescu, Teodorescu și E. Georgescu.

POLITEHNICA-VICTORIA II 0-0

Tinerii studenți ai Politehnicii au reușit un meci extrem de bun în compania echipei secunde a Victoriei. Rezultatul trebuie să încante în egală măsură atât pe studenți cât și pe mentorul acestei formații, internaționalul Nelu Andrieș.

Hand-ballul este în primul rând un joc complet, el figurând în primele locuri ale jocurilor de asociatie cari pot aduce, sportivilor ce îl practică, cele mai bune rezultate din punct de vedere al caracterului.

Este un sport greu, el cerând o pregătire amănunțită și mai ales o înțelegeră.

De aceea poate el este un joc al intelectualilor.

De aceste lucruri trebuie să se țină seama acum când anumite persoane au început să lupte pentru rășândirea lui.

Stadiul în care se găsește el actualmente la noi cere multă grijă.

Avem foarte puține cluburi românești de hand-ball. Și deci avem și foarte puțini jucători. Dar așa este orice început. Răul este însă altul. — Printre acești puțini jucători se găsesc elemente ce nu ar conta. Sunt acei bănuți, veniți din alte sporturi mai puțin pretentioase, care au găsit aici un mediu prielnic pentru rășarea unor calități de care hand-ballul nostru nu are nevoie.

Echipele ce nu au avut niciodată joc, au apelat la serviciile lor. — Și un efectiv de jucători apți pentru acestia, deveniți peste noapte jucători de hand-ball, fac jocul imposibil prin felul lor de a-l practica.

Desgustă prin el nu numai pe tânărul atras de frumusețea unui joc, dar și pe puștii spectatorii.

Cum servesc el sportul prin această, puteți să vă închipuiți fiecare.

O EPURARE

Concluzia nu poate fi alta nici pentru noi nici pentru cei ce vor să ridice acest joc: o epurare. Și apoi totul să se facă de la început.

Tineretul școlar este un imens rezervor de talente, de doritori de a face un sport frumos și folositor.

El nu așteaptă decât să i se facă cunoscut un asemenea sport, nu așteaptă decât să i se pună la dispoziție posibilități de a-l practica, nu așteaptă decât îndrumători.

Directoratul a făcut un început. Toate acestea ce au cerut, au acum mingii de hand-ball. Se pot folosi cu rezultate mai mult sau mai puțin bune.

Desigur puțin s'a făcut până acum. Să nu ne mire însă. Fondurile pot face nimic. Când acestea se vor obține putem spera la mai mult.

Să sperăm însă că totul se va înțelege și se va putea porni cu hotărâre la lucru.

PREGĂTIREA CERE ȘCOLII

Dar acest material care poate fi găsit atât de ușor, cere o pregătire asupra ei trebuie îndreptată toată atenția.

Atunci vom ajunge la la jumătatea de meciuri care nu vād decât distrugerea adversarului, nu vād decât neputa neapărată a unei victorii și nici decum totul adevărat al hand-ballului.

Decomdată nu avem nici arbitrii. Nu mulți. Dar nici, măcar doi trei buni cari să garanteze disputarea unui meci în condiții normale.

Pentru început o școală de arbitrii este mai mult decât necesară.

Ieri, pe velodrom, la meciul dintre echipa germană și reprezentativă Bucureștilor s'a recurs la un arbitru german. Și fiindcă acesta s'a simțit singher în fața deciziunilor aspre ce trebuiau luate contra românilor. Jocul a degenerat. Un oricare alt arbitru român, conștient, nu ar fi ezitat să elimine cel jumată dintre jucătorii (!!!) noștri.

INSTRUCȚORI ȘI UN MANUAL DE HAND-BALL, NU POT LIPSI.

Intreg sportul românesc, nu numai hand-ballul, a suferit și suferă de lipsa unor instructori pricepuți, care să inițieze pe începători.

Și în hand-ball nu sunt decât puțini cunoscători.

Deaceia în primul rând trebuie editat un manual de hand-ball.

Intr-o vitrină a Directoratului se găsește, aduse din Germania de d. col. Lupescu mai multe tratate de hand-ball.

Ar fi nimerită traducerea și editarea celui mai complet.

Cu ajutorul lui tinerii noștri și chiar actualii jucători, ar putea învăța cum se dribleză, cum se atacă adversarul și mai ales cum se trage la goal.

Și dacă un instructor străin ne va putea fi adus, misiunea unui jucător român mai experimentat va da desigur rezultate mai bune.

Cu timpul poate să ajungem și la această formulă ideală. Sau poate între timp A. N. E. F. U.-ul va reuși, cu oarecare bunăvoință, să dea instructori și în domeniul jocurilor de asociatie.

Ar fi mai nimerită și mai îmbucurător.

Toate cele spuse până acum au ca o concluzie finală afirmația că hand-ballul românesc numai poate continua în felul care se manifestă astăzi.

Nu mai pot fi permise meciurile în forma ce o au astăzi, fără un arbitru cunoscător, fără jucători conștienți și conștienți.

Nu mai pot fi permise brutalitățile care abundă astăzi.

Deci epurare și clădire nouă din temelii.

HANDBALL

Pe marginea unei manifestatii

Hand-balul românesc nu mai poate continua în felul care se manifestă astăzi

Un sport complet prin excelență, dar care a achiziționat elemente ce îl îndepărtează de rolul său. Constatări ce ne îndreptătesc să cerem reforme și școli, mai ales școli

Un reportaj de TITUS GRUIA

Publicul nostru sportiv și chiar cei ce spun că practică într-adevăr un sport, cunosc prea puțin, sau chiar deloc un joc de asociatie prin excelență complet.

Este hand-ballul, sport național în Germania, sport care își are marea sa parte de contribuție la cizelarea armatei ce merge de câțiva ani din succes în succes.

Dovadă am avut și prin meciul de ieri în care o reprezentativă a armatei germane ce se află la noi, a dispus, într-o manieră indiscutabilă de o echipă ce se intitulase reprezentativă a Bucureștilor în altă parte a gazetelor. Deci ne vom ocupa de hand-ballul nostru, de stadiul în care se găsește el și de marile probleme ce se pun pentru viitor.

UN SPORT COMPLET

Hand-ballul este în primul rând un joc complet, el figurând în primele locuri ale jocurilor de asociatie cari pot aduce, sportivilor ce îl practică, cele mai bune rezultate din punct de vedere al caracterului.

Este un sport greu, el cerând o pregătire amănunțită și mai ales o înțelegeră.

De aceea poate el este un joc al intelectualilor.

De aceste lucruri trebuie să se țină seama acum când anumite persoane au început să lupte pentru rășândirea lui.

Stadiul în care se găsește el actualmente la noi cere multă grijă.

Avem foarte puține cluburi românești de hand-ball. Și deci avem și foarte puțini jucători. Dar așa este orice început. Răul este însă altul. — Printre acești puțini jucători se găsesc elemente ce nu ar conta. Sunt acei bănuți, veniți din alte sporturi mai puțin pretentioase, care au găsit aici un mediu prielnic pentru rășarea unor calități de care hand-ballul nostru nu are nevoie.

Echipele ce nu au avut niciodată joc, au apelat la serviciile lor. — Și un efectiv de jucători apți pentru acestia, deveniți peste noapte jucători de hand-ball, fac jocul imposibil prin felul lor de a-l practica.

Desgustă prin el nu numai pe tânărul atras de frumusețea unui joc, dar și pe puștii spectatorii.

Cum servesc el sportul prin această, puteți să vă închipuiți fiecare.

O EPURARE

Concluzia nu poate fi alta nici pentru noi nici pentru cei ce vor să ridice acest joc: o epurare. Și apoi totul să se facă de la început.

Tineretul școlar este un imens rezervor de talente, de doritori de a face un sport frumos și folositor.

El nu așteaptă decât să i se facă cunoscut un asemenea sport, nu așteaptă decât să i se pună la dispoziție posibilități de a-l practica, nu așteaptă decât îndrumători.

Directoratul a făcut un început. Toate acestea ce au cerut, au acum mingii de hand-ball. Se pot folosi cu rezultate mai mult sau mai puțin bune.

Desigur puțin s'a făcut până acum. Să nu ne mire însă. Fondurile pot face nimic. Când acestea se vor obține putem spera la mai mult.

Să sperăm însă că totul se va înțelege și se va putea porni cu hotărâre la lucru.

PREGĂTIREA CERE ȘCOLII

Dar acest material care poate fi găsit atât de ușor, cere o pregătire asupra ei trebuie îndreptată toată atenția.

Atunci vom ajunge la la jumătatea de meciuri care nu vād decât distrugerea adversarului, nu vād decât neputa neapărată a unei victorii și nici decum totul adevărat al hand-ballului.

Decomdată nu avem nici arbitrii. Nu mulți. Dar nici, măcar doi trei buni cari să garanteze disputarea unui meci în condiții normale.

Pentru început o școală de arbitrii este mai mult decât necesară.

Ieri, pe velodrom, la meciul dintre echipa germană și reprezentativă Bucureștilor s'a recurs la un arbitru german. Și fiindcă acesta s'a simțit singher în fața deciziunilor aspre ce trebuiau luate contra românilor. Jocul a degenerat. Un oricare alt arbitru român, conștient, nu ar fi ezitat să elimine cel jumată dintre jucătorii (!!!) noștri.

INSTRUCȚORI ȘI UN MANUAL DE HAND-BALL, NU POT LIPSI.

Intreg sportul românesc, nu numai hand-ballul, a suferit și suferă de lipsa unor instructori pricepuți, care să inițieze pe începători.

Și în hand-ball nu sunt decât puțini cunoscători.

Deaceia în primul rând trebuie editat un manual de hand-ball.

Intr-o vitrină a Directoratului se găsește, aduse din Germania de d. col. Lupescu mai multe tratate de hand-ball.

Ar fi nimerită traducerea și editarea celui mai complet.

Cu ajutorul lui tinerii noștri și chiar actualii jucători, ar putea învăța cum se dribleză, cum se atacă adversarul și mai ales cum se trage la goal.

Și dacă un instructor străin ne va putea fi adus, misiunea unui jucător român mai experimentat va da desigur rezultate mai bune.

Cu timpul poate să ajungem și la această formulă ideală. Sau poate între timp A. N. E. F. U.-ul va reuși, cu oarecare bunăvoință, să dea instructori și în domeniul jocurilor de asociatie.

Ar fi mai nimerită și mai îmbucurător.

CROSS-COUNTRY

Crossurile de eri rezervate tuturor atletilor au revenit ui Hidioșanu (Venus), D-tru Gheorghe și Teodosiu (St. R.)

(Urmare din pag. 1-a)

TEODOSIU

trenamentele jocheilor, așteptând — cum nu ni se mai întâmplase de mult, sosirea concurenților pe stadion. Masina presei și a oficialilor, rămâne și ea, ca și cealalt, ca și suta de concurenți a unei zile de cross, deziderate pentru care ne trăbăm, deee va trebui să ne luptăm îrr.

Bucuri n'am trăit ieri. Atâtea lipsuri, cari desigur nu vor întârzi să devină amenințătoare cu cât se va trece la concursuri mai mari, mari pretentioase, nu pot înveșeli.

Ne-a însemnat totuși optimismul și harnicia d-lui Ion Ionescu, care a fost prezent pretutindeni, mergând pe jos, și pe bicicletă, dela vestiar la start, dela comisarii de parcurs la sosire, însoțind concurenții în cursă, veghind rezultatele. Prețioși colaboratori i-au fost d. Paraschivescu și d-ra Grozoiu, care foarte amabilă ne-a scris și clasamentele.

(Și dacă mai ni se permite o obiecție, oare e atât de greu să se bată rezultatele la masă?)

Am avut și vizite ieri. A domnului Velceanu și Raducanu din Timișoara, care ne-au promis pentru sfârșitul lunii organizarea crosurilor interlice.

Alteceva nu știm ce-ar mai trebui să vă spunem. Că s'au prezentat la crosul necrossistilor numai opt concurenți n'a fost pentru noi o surpriză. Cel mult faptul că doar o singură grupare a înțeles să răspundă acestei chemări.

Deși am fi îndrăgiti s'o primim, refuzăm totuși invitația la sepeșterii. Și asta pentru că ne e prea drag atletismul românesc așa cum e el cu suferințele și visele lui, fiindcă suferim datorii unui frumos trecut și pentru că, peste ani ce vor să vie, ne cheamă spre luminoase zări, biruință!

NECROSSISTII

Le acordăm întâietatea fiindcă, aici la cros, ei sunt mosafiri. Simpatiei, gălăgioși, dar din păcate prea puțini (suntem desigur întâia gazdă care se plânge că n'are invitați).

Sapte dintre ei venisistii (patru a-lergători, un aruncător, un săritor și un hurdler) iar al optulea un tânăr debutant, cu timida vârstă dîșoanu, dar așa cum el însuși și traul întrecerii. A câștigat Hidioșan, Algiu și adevărat învingător.

Al treilea cross giurgiuean a revenit tânărului Stan Gh. care a parcurs cei trei kilometri ai întrecerii în 10'12. Al doilea s'a clăsat D-tru Mihail. Preda Oprea, câștigător celorlalte două crosuri organizate înainte, n'a concurat. Iată ordinea înălilor clasăți din cei 16 cari au luat plecare:

1. Stan Gh. 10.12.
2. D-tru Mihail 1